

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Capvt VI. Solutio ad præmissa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

ceptus est de Dei flamine, & ideo dicunt, ipsum non fuisse passum, vel mortuum, nec à mortuis suscitatum; sed asserunt, loco sui alium hominem potuisse, cum Iudæi vellent eum cruci affigere; quod ita nituntur asserere: si Christus de flatu diuino conceptus est, sicut status diuinus incorruptibilis est, ita Christus impassibilis. Præterea, indecens esset Christum de flatu diuino conceptum, & sic quodam modo Dei filium crucis subire patibulum.

CAPVT IV.

Solutio, Præmissorum.

AD hoc dicendum, quod Christus secundum quod Dei Filius est, nec passus, nec mortuus, nec suscitatus est, sed secundum infirmitatem humanæ naturæ, quam assumpsit de Virgine. Quia ipse si carnem assumpsit, aut passibilem habuit aut impassibilem? si impassibilem, vnde eam assumpsit, cum omnis caro passibilis esset; si passibilem assumpsit, pati & mori potuit, & ex diuinitatis virtute à mortuis resurgere. Sed caro Virginis passibilis erat, & ex illa passibili carnem assumpsit, & sic passibilis fuit. Quod autem Christus Dei Filius fuerit, & secundum hoc immortalis, & Filius Virginis, & secundum hoc mortalis, diligenter superius probatum est; & quod Christus passus, mortuus, suscitatus, superius varijs probauimus auctoritatibus; & sic Christus quod mortem subiit secundum carnis infirmitatem, non hoc reputauimus Christi miseriam, sed dignationem, ex summa Dei misericordia & dignatione fuit, quod Christus carnem assumpsit: mortem subiit, non quod hoc meruisset, sed vt à morte nos per mortem redimeret. Si enim Rex alius miserus serui sui iacentis in luto, lutum intraret, vt seruum liberaret, non hoc adscribere-

tur miseriam Regis, sed dignationi.

CAPVT V.

Opinio Paganorum, qui dicunt homines in æterna beatitudine cibo & potu materiali reficiendos esse.

Dicunt etiam prædicti Pagani, in æterna beatitudine homines materiali cibo & potu reficiendos esse; quod auctoritatibus conantur probare; aiunt enim Deum Iudæis, si benè agerent, promississe terram fluentem lacte & melle; sed hoc intelligi non potest de materiali terra promissionis, quia non manat lacte & melle, ergo referendum est ad paradysum, in quo Beati reficientur lacte & melle. Et Christus promittens suis æternam refectionem, ait, (a) *Vt edatis & bibatis supra mensam meam in regno Patris mei.* Christus etiam legitur post resurrectionem fauam mellis comedisse, vt per hoc insinuetur, quod homines post resurrectionem reficientur melle.

CAPVT VI.

Solutio ad præmissa.

AD hoc dicendum, quod in æternâ beatitudine, non erit materialis refectio, sed spiritualis quia homines spiritualia corpora habebunt, non potu vel cibo indigentia. Quia, sicut attestante Christo, homines in Paradiso (b) *neque nubent, neque nubentur, sed erunt, sicut Angeli Dei,* materialibus alimentis non reficientur, sed erunt sicut Angeli Dei, cibo & potu non indigentes. Et Apostolus ait, quod (c) *esca & potus non sunt regnum calorum; caro etiam & sanguis Regnum Dei non possidebunt,* id est, alimenta carnis & sanguinis, in regno Dei locum non habebunt.

Ad litteram etiam de terra promissionis intelligi-

(a) *Luca 22. v. 30.* (b) *Marci. 12.* (c) *Ad Rom. 14.* (d) *1. Cor. 16.*

CAPVT VII.

Solutio prædictorum.

telligi potest, quod de terra manante lacte & melle dictum est; terra enim illa fertilissima est. Vel, per terram manantem lacte & melle, paradylus cælestis intelligitur, qui manare lacte & melle dicitur, propter æternæ & internæ refectiōis dulcedinem. Mensam etiam suam quæ erit in regno Patris sui, vocat Christus spiritua-lem Beatorum refectiōem. Quæ spiritualis refectiō nihil aliud erit, quam diuina fruitiō. Vndè in psalmo: (a) *De torrente voluptatis tuæ potabis eos.*

Quæ autem maior infania, quam asserere hæc esse Beatorum præmia, esum mellis, & potum lactis? Sustinuerunt martyres tot persecutiōnes, vt ad has peruenirent refectiōnes? voluit Laurentius uri, in craticulâ, vt ad hæc perueniret gaudia? Suspensus est Vincentius in aculeo, vt hoc frueretur cibo? Certè, si Deus daturus esset suis materialia fercula, credo quod elegantiora daret eis cibaria. Christus autem post resurrectionem non ideo comedit, vt per hoc insinuaret resuscitatis necessaria esse cibaria, sed vt per hoc probaretur eius resurrectiō vera.

CAPVT VII.

Quod Pagani asserunt, quod licitum est eis plures habere simul vxores.

Dicunt etiam prædicti, licitum esse eis plures simul habere vxores. Quod nituntur probare autoritate Patrum veteris testamenti, qui duas vxores habuisse leguntur, vt Iacob, Dauid, & alij multi. Quâ enim ratione eis licitum fuit simul habere plures vxores, & non modernis? Sed hoc non asserunt nisi vt Luxuriæ satisfaciant: tota enim vitæ eorum in fæore luxuriæ est. Itaque, sit,

AD hoc dicimus, quod vna dicitur esse vnus; vndè & Dominus vnâ dedit Adæ vxorem, & non plures, quod etiam Sacramento deseruit; per hoc enim significatur, quod vna est Sponsa Christi, id est, Ecclesia. Vndè & Lamech mortaliter peccauit, qui primus plures vxores habuit. In veteri autem testamento, licitum erat alicui plures habere vxores ad multiplicandum genus humanum, ad diuinum cultum; tunc terram replebat fecunditas, nunc autem in nouo testamento, cælum debet replere castitas. (b) *A tempore enim Ioannis Baptiste, regnum Cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Hinc, vt ait Apostolus, (c) *quandiu viuit mulier, alligata est viro, vt non possit alij nubere; similiter vir mulieri, vt non possit aliam ducere; vndè vir si plures habet, adulter est; & sicut vna mulier non potest simul habere plures viros; sic vnus vir nec plures mulieres simul.* Item dicit Apostolus, quod (d) *vir non habet potestatem sui corporis, sed mulier, & sic, vir viuente vxore sua, non potest accedere ad aliam.* Cum ergo prædicti Pagani dicant Christum fuisse magnum Prophetam, quomodo audent verbis eius contradicere, qui dixit mulierem non esse derelinquendam nisi causa Fornicationis; Ipsi autem multis alijs de causis relinquunt vxores.

Sunt etiam quidam inter eos, qui dicunt mulieram relictam à marito, non debere ad eum regredi, donec alter eam eâ conueniat, & sic præuaricatores legis & Euangelij facti sunt. In lege enim scriptum est, (d) *vt si quis vxorem suam qualibet ex causa diuiserit, & voluerit ad eam quandoque regredi, in ipsius sit arbitrio, si tamen alter eam non sadoauerit; si alter eam tetigerit, ab illo in perpetuum prohibita est.* In Euangelio tamen licitum

Iii

non

(a) Psal. 35. v. 9. (b) Matth. 11. v. 12. (c) I. Cor. 7. (d) Ibidem. v. 4. (e) Deuter. 24.